

DE POSTRIJDER

Abonnement

6 francs per jaar.
Een blad afzonderlijk 15 centimes.
De abonneementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 15 centimes per drukregel.
Reclamen, vermissen en andere artikelen vóór aan of midden in het blad: 1 fr. den drukregel.

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **groot Markt, n° 37-39, te Tongeren.**

TONGEREN, DEN 25 JUNI.

Van alles wat.

De Postrijder heeft reeds verleden zaterdag de tijding gemeld dat de heeren Janson, Demeur, Dausart, Arnould, Feron en Robert in de Kamer een wetsontwerp hebben neergelegd waarbij zij de verandering der Grondwet vragen.

Zij vragen de afschaffing van artikel 47 der grondwet volgens hetwelk de senateurs en representanten gekozen worden door kiezers die 42 fr. contributie betalen. Zij verlangen te komen tot de afschaffing van het kiesrecht en tot het algemeen stemrecht.

Wij zullen over het voorstel der heeren Janson en C^e breedvoeriger te spreken hebben wanneer hetzelve de eer zal hebben voor de Kamers gediscussieerd te worden. Voor vandaag zullen wij slechts eene aanmerking maken.

Hoe dikwijls heeft men aan de katholieken niet verweten de vijandente zijn onzer instellingen en de grondwet te willen veranderen die als een heilige ark altijd en door alle partijen sedert 1830 ongeschonden bewaard werd? Vandaag wordt een voorstel gedaan om de grondwet te veranderen en van wie komt het? Van zes gekozenen der liberale partij? Men heeft goed gezegd dat de liberale leden der Kamer tegen het voorstel zullen stemmen; zij antwoorden daarop dat de heeren Janson, Demeur, Dausart, Arnould, Feron en Robert alle zes gekozen zijn door de liberale kiezers van Brussel, dat zij alle zes de kandidaten zijn der liberale associatie, en dat zij in de Kamer geen andere rol spelen dan die welke hun opgelegd werd door de liberale vergaderingen der hoofdstad.

Ziet men nu wie de vijanden zijn van onze instellingen en onze Constitutie?

Het voorstel der brusselse radikalen zal ongetwijfeld geen kans van lukken hebben. Het zal van de hand gewezen worden, daar aan valt niet te twifelen. Maar wat zou er wel gebeuren indien de katholieken niet daar waren om de bedreigde grondwet te redden? Indien de katholieken het ministerie wilden omver werpen ten koste van hunne grondbeginselen dan zouden zij zich aansluiten met de radikalen der Kamer om het voorstel aan te nemen. Maar hunne vaderlandsliefde is grooter dan hunne zucht naar de portefeuilles.

Alles voor de scholen en niets voor den landbouw.
Alles voor de scholen en niets voor de nijverheid.

Alles voor de scholen en niets voor den koophandel.
Ziedaar, handgenoten, 't program van 't liberaal ministerie.

Geene vaarten, geen ijzerenwegen, geene stroomwegen, geene kanalen, geene statien, geen niets! maar scholen en altijd scholen, scholen overal die aan echte paleizen gelijken en tot niets anders dienen dan om nietsdoeners op onze kosten te laten leven.

Hier verlangt men dat het gouvernement de middelen van vervoer en verkeer zou uitbreiden of verbeteren; daar vraagt men dat hoogst noodzakelijke kanalen zouden gegraven worden of de loop der rivieren verbeterd worde ten einde de scheepsvaart te vergemakkelijken en ons van de ruïneerende overstromingen te vrijwaren, doch bidt en smeekt zooveel zij wilt, ge staat voor de doovmansdeur, want onze ministers hebben toch geene gelden over dan voor de scholen!

Met een woord de ministers houden ons B-lezen voor den aap; zij laten ons bidden en smeeken om ijzerenwegen, canalen, wegen, statien, wagons enz., enz. Scholen moeten er zijn, roepen zij ons toe, en niets anders dan scholen... En om ons te tergen stellen zij ons voor 22 miljoen 500 duizend

frs. nieuwe belastingen te heffen, om het tekort door 't oprichten van scholen veroorzaakt, te dempen en met het overige noch scholen en altijd scholen te bouwen.

Hoe lang zal dit schandaal blijven duren? Dat zal de tijd ons leeren.

Men vergeet niet dat er heden toch zooveel blinde heden zijn. Lieden aan de welke men heeft wijsgemaakt dat het toch zoo schoon is voor een princip te stemmen, en welke dan zonder verder onderzoek voor de liberalen kiezen.

En later komen die liberalen dan, welke zij uit princip kiezen, hun den laatste stuiver door verzending der belastingen afpersen... 't Ware opperbest indien 't princip dan hunne beuzle kon vullen. Maar, hola kadé!

En zeggen dat de overgrote meerderheid niet weet wat te leggen van een princip is!

Wij durven wedden dat bij de aanstaande kiezingen vele van die verblinde kiezers die nu heden schreeuwen en hieren omdat men hen de laatste duif afperst weer uit princip voor de liberalen zullen stemmen die hen alles weigeren behalve scholen.

Ziedaar tot welke dommigheid de verblindheid den mensch leiden kan.

Er gaat omtrent geen dag voorbij zonder dat de *Moniteur* eene lange reeks groote naturalisaties afkondigt en deze vallen om zoo te zeggen nitsluitend ten deele aan Duitschers.

Men is op weg om België te verpruisen en weldra zal Bismarck de reeve over ons landje komen passerren. Al die Pruisen worden Belgen, en natuurlijk ook kiezers. Dat het meestal geuzen zijn aan wie de groote naturalisatie wordt verzuud, dat laat zich begripen, this geuzen ministerie heeft vier of vijf wettens gemaakt om het getal der kiezers te verminderen en aan druzende belgische burgers het stemrecht te ontnemen. Nu gaat het die belgische afgedankte kiezers vervangen door vreedame onderdanen van Bismarck. Dat noemt zich vaderlandsliefde op zijn gens.

De toestand van het ministerie is zeer netelig; zijne eigene vrienden bekennen het.

Van alle kanten komen hevige klachten op tegen de nieuwe impositien en tegen de kiesvervoering voorgesteld door M. Frere-Orban.

Eene groote vrijmetselaars vergadering heeft deze week te Brussel plaats gehad om maatregelen te nemen ten einde het ministerie te redden en aan het roer te behouden. Vele vrijmetselaars uit de provincien, meestal aadellaren, woonden deze vergadering bij.

De bewijst eens te meer dat het geuzen ministerie zijn voorziamsten steun vindt in de duistere secte der vrijmetselaars. Is dat geene schande voor een katholiek land?

De vrijmetselarij beheerscht zoodanig het gouvernement, dat er bedragsgegene enkele benoeming van eenig belang tot een openbaar ambt kan gedaan worden, zonder dat de vrijmetselarij haar woordje te zeggen heeft.

Er zijn altijd aanbidders van het gouden kalf geweest; vandaag meer dan ooit zijn er menschen die om een plaatsje of om een gunst te bekomen zich op beide knien leggen voor het gouden kalf, en al hunne waardigheid, hunnen geheelen wil verzaken, hunnen godsdienst om zoo te zeggen afweeten om de gunsten van de meesters van den dag te genieten. Is dat niet veronwaardig voor een vrij man? En moet men niet honderd maal meer eerbied hebben voor iemand die getrouw blijft aan zijn geloof en aan zijne denkwijze, dan voor die slaafsche kniërdieren, die, wanneer de katholieken aan het roer zijn, altijd spreken over hunnen eerbied voor den godsdienst hunner vaderen en die vandaag den kattepoel maken voor de geuzen ministers om een plaatsje te

bekomen of eene verhooging van tractement te verkrijgen?

Vandaag wordt inderdaad alles gegeven aan degenen die zich het diepste medeliden voor de geuzerij. Wie getrouw wil blijven aan zijnen godsdienst, wie zijne plichten volbrengt als christen mensch, al had hij alle noodige commissien en alle vereichte hoedangheden, die mag op geene gunst van het gouvernement tellen. De gunsten zijn vandaag voor degenen die hun geloof afweeren, die de beloften van hun heilig doopsel onder de voeten treden en die in publiek schandaal leven. Staan er twee candidaten op den rang om dezelfde plaats te vragen, naar commissien of titels wordt weinig gezien, maar wie zijnen plichten niet houdt die is zeker van genoemd te worden.

Zulk stelsel kan wel eenigen tijd met dwang staande gehouden worden, maar als de peer rijp is dan valt zij. De geuzen peer is niet alleen rijp, zij is rot.

De Kamer heeft een einde gemaakt aan de algemeene beraadslaging over het budget van openbare werken.

De heer Olin heeft nogmaals het woord gevoerd, om alle voorstellen tot verbetering of spaarzaamheid van beide zijden der Kamer te verwerpen.

Al zijne schoone woorden over den toestand en bekeer der ijzerenwegen hebben niemand overtuigd.

De heer Frere, uit Holland teruggekeerd, heeft zijne intrade in de zaal gedaan. Het wetsontwerp op het verplichtend onderwijs is echter nog niet neergelegd en schijnt nog in den ministerraad te moeten besproken worden.

De ministers hebben zich in raad vereenigd, ten huize van den heer Frere, met het oog, zegt men, op de aanstaande aanbidding van verschiedene wetsontwerpen.

Men verzekert dat de ministerraad zich bezig gehouden heeft met de kwestie van het verplichtend onderwijs en met die der afschaffing van de wet, waarbij seminaristen en officiele leerlingen onderwijzers vrijgesteld worden van den soldatendienst, de eersten echter maar voor zooveel hunne ouders onvermogend zijn.

Sommige dagbladen verzekeren dat een nieuwe ministerraad moet plaats hebben, ten einde het wetsontwerp op het verplichtend onderwijs voor goed vaststellen. Dat wetsontwerp zou nog den zelliden dag in de Kamer neergelegd worden.

Het is het ontwerp van belasting op den jenever niet alleen, dat aanleiding gegeven heeft tot eene manifestatie. De kolffe heeft ook verdedigers gevonden. Eenige dagen geleden hebben zich een zestigtal vrouwen van het kwartier der Hoogstraat te Brussel vereenigd, en na eenige heftigen bezocht te hebben, zijn zij naar de *Place des Palais* gegaan, waar zij tegen de nieuwe belasting op den kolffe geprotesteerden hebben, eerst door geschreeuw en vervolgens door hunnen kolffe pot die elk bij zich had, op den grond aan stukken te slaan.

De volgende plakbrief is op de muren van Antwerpen aangeplakt:

NIEMAND GEDEWONGEN SOLDAAT.
Medeburgers, Het land is in opschudding door de verzwaring van ongehoorde en tergende lasten. Wat zijn die ontzagelijke geldafpersingen in aanzien van den gedwongen soldatendienst?

Wacht maar, onverschilligen, uwe leunt zal wel komen.

Erst het land verandert en uitgeput, en dan is het rijp voor het alleman soldaat.

Die overdevene lasten zijn onnoedig. Volksvertegenwoordigers der uiterste linkerzij hebben het zelfs bekend.

Ha! de geduchte RESERVE, dat is het geheim, en de Burgerwacht bij het lezer ingelijfd.

Alleman arm alleman soldaat dat is het noodlottig stelsel dat ons loven het hoofd haegt.

Om het dreigend onheil door alle wettige middelen af te weren, komt allen naar de MEETING op maandag 25 juni, ten 7 ure 's avonds, in het lokaal Antwerpse Girk.

Spreekers van het binnenland zullen het woord voeren. De personen welke verlangen het woord te nemen, worden verzocht zich te laten inschrijven, lokaal *Gulck*, Moriaanstraat.

Stads- & provincie nieuws

Die goede Tongenoren, van wier men in 1887 de plaatselijke bondontaks van 1881 eischt, hebben ongelijk zich te beklagen. Zij moesten inderdaad het gemeentebestuur bedanken. Het gezondheidsbewijs hun, gelijk twee en twee drie is, dat het bestuur geenzins in fout is en dat gansch de verantwoordelijkheid van alle omvangzaamheden de inwoners aangedaan op den gemeente ontvanger moet neerkomen.

Wij weten niet of deze laatste zich zeer geveerd zal achten door deze handelwijze, maar wat wij weten, is dat geen inwoner van Tongeren zich zal laten verneken door dit ellendig ontvangermiddelje. Is het niet allerbelachelijkst dat met een ernstig gezicht zitten te beweren dat 't bestuur niets te zien heeft in de wijze waarop de ontvanger zijne inkomsten bewerkt; dat men bij gevolg den gemeente ontvanger verwijten moet toeturen indien hij er verdient, en aan niemand anders?

Dat is een zeer gemakkelij stelseltje, dat onze bestuurders nog al eens in praktijk stellen.

Beklagt men zich van de onbekwaamheid des gemeentebesturs in zake van openbare werken, er wordt geantwoord dat het de fout is van den opzichter der werken.

Vindt men dat de politie te wenschen laat, de verantwoordelijkheid wordt op het personeel geworpen.

Heerscht er warorde in de finantien, dan werpt men de schuld op den receveur der gemeente die alleen verantwoordelijk is!

Bekent toch eens met ons dat zulks niet ernstig is. Deagenten en beamtenden der stad handelen onder toezicht van het gemeente bestuur dat hen benoemd heeft, en het is even dwaas te beweren dat het bestuur niets te zien heeft in de uitgaven van den gemeente ontvanger, als staande te houden dat hetzelfde bestuur niet verantwoordelijk is over de handelwijze der politie, dat het behoud der goede orde, de eerbied voor den eigendom, de securiteit der burgers enkel onder het gebied staan van den commissaris, en van de politieagenten en dat noch burgemeester, noch schepenen er iets in te zien hebben.

Indien het waar was dat het gemeentebestuur niets te zien had in het beswind van den gemeente ontvanger, waarom verplicht dan de gemeentewet het schepencollege alle drie maanden de kas van den gemeente ontvanger na te zien? En indien dit onderzoek met zorg gedaan werd, indien, alvorens de rekeningen goed te keuren, men zich de moeite gegeven had ze van nabij te onderzoeken, zou men dan niet noodzakelijker wijze er op uit gekomen zijn met te bestaigen dat de honden taks voor 1881 niet ingekomen was?

Wij nemen dus dat ellendig voorwendsel met aan dat den gemeente ontvanger alle verantwoordelijkheid op den nek duwt. De onaangenaamheden waaraan de inwoners van het oogenlijk blootgesteld zijn, zouden niet ontstaan zijn, indien het gemeente bestuur het toezicht door de wet opgelegd, uitgeoefend had. Het is die schuldige verwaarloozing, die alleen de oorzaak is van de strenge maatregelen op de inwoners uitgeoefend.

HET KLOOSTER
DER
GRAUW-ZUSTERS
VAN TONGEREN (1)
EENIGE
GESCHIEDKUNDIGE AANTEKENINGEN

Memento operum patrum, quae fecerunt in generat onibus suis.
I. MACHAR. II. 51.

(VERVOLG.)

Het schijnt dat de Grauw-Zusters van Tongeren nooit vele goederen bezaten, want, in de verdeling der belastingen die de stad in het jaar 1694 aan het franche krijsvolk betalen moest, is hunne prijszetting slechts op 250 gulden begroot.

Deze zusters hielden zich alleenlijk bezig met het oppassen der zieke burgers en der gekwetste soldaten; ook bewezen zij grooten dienst in de jaren 1677, 1691, 1709, 1755, 1741 en bijzonderlijk in 1747 toen de stad met smettelijke ziekten verrast en met kranke krijslieden overvallen was. Bij nacht en bij dag, 's morgens en 's avonds, in den winter gelijk in den zomer, altijd waren deze waarde

(1) Verboden na te drukken.

kinderen van den H. Franciscus gereed om hunnen tijd, hunne diensten, hunne gezondheid, ja zelfs hun leven, ten voordeele van de zieken op te offeren, ook wierden dien tijde verschiedene nonnen het slachtoffer van hunnen iever. Zooveel verknootheid aan hunne heilige plichten scheen hun aan het juk van het Franche schrikbewind te moeten ontrukken, maar toen; de kappel welke sedert 1724 was gebouwd, de groote zieken zaal, de zieken zaal aangelegd om de personen door smettelijke ziekten aangetast afzonderlijk te verzorgen, de refter, het klooster, de sakristy, de kerkmeubelen, in een woord, de geheele omheining met al wat er zich in bevond, viel in de helzuchtige handen der franche roovers toen de wet van 1 september 1796 aan de zusters beteekend werd. Deze wet die alle kloosters en geestelijke huizen afschafte, behield nogtans de gestichten, die voor verhoep hadden de openbare leering en het oppassen der zieken, in 't bezit hunner goederen, en indien het bestuur van dien tijd de instelling en het doel van het klooster der Grauw-Zusters had kenbaar gemaakt aan de hoogere overheden, zouden zonder twijfel deze, dit liefdadig gesticht bewaard hebben; maar helaas! 't zij vergetelheid, 't zij bij voordacht, dit werd niet gedaan, en in de maand november 1796 wierden de zusters uitgejaagd, en het franche bewind sloeg het klooster als verbeurd kerkgoed aan. Weldra wierd het ten koop aangeboden en eindelijk toe gegeven, den 2 april 1797 voor eene somme van zes duizend franken. Doch de gebouwen bleven bijna ongehinderd staan, men veranderde alleenlijk de kerk in schouwburg, daarna in orgel fabriek, en eindelijk in pakhuis, en het klooster werd door woningen vervangen. In 1847 werd de

tuin als voorplaats der kazern van de nationale gendarmerie gebezigt en van het overige van het geweene klooster bij middel eener muur afgesloten. Onlangs bestond nog de groote inkoopport boven dewelke men het wapenschild der aloude Tongersche familie Schroots uitgebeiteld zag. De in koper gegoten klopper der deur verbeeldde eenen leeuwenvoep en droeg ook gemelde wapens. Deze poort wierd afgebroken in 1867.

DERDE INSTELLING DER GRAUW-ZUSTERS TE TONGEREN

Alvorens over te gaan tot de beschrijving van de derde instelling der Grauw-Zusters te Tongeren, oordeelen wij het noodig eenige korte aantekeningen daar te stellen nopens het huis hetwelk middeldadig ter beschikking der zusters wierd gesteld en hetwelk in vroegere eeuwen gekend was onder den naam van *Gods- of Novicie Huis*. Dit huis gelegen achter de koor van de kerk toegewijd aan de H. Catharina, patroones van het begynhof, wierd den 26 maart 1568 door *Elisabeth Hamers*, meesteres van het begynhof van Tongeren gesticht; de statuten ervan wierden goedgekeurd door de Heeren Hendrick Vannes, Deken van het kapittel van O.-L.-V., Hendrik van Halmael, prior van het klooster der Regulieren, visitoerders van het begynhof, en Jan Tits, pastoor, bijgestaan van Catharina Smeets, overste meesteres, Christina Van Dorsten en Elisabeth van Reppen, mede meestersen van het begynhof van Tongeren. Dit huis was gefondeerd om 42 jonge begintjes er in hun tweearig noviciaat te laten doorbrengen. De regel van het huis wierd maandelijks door de meesteres der novicien voorgelezen, zoals ook zeker reglement van devotien en gebeden.

Er waren eenige renten die aan dit huis toebehoorden, welke tot onderhoud en behoeft dezes huizes moesten gebruikt worden en waarvan de meesteres aan den Heer Pastoor en aan de vier meestersen jaarlijks op bepaalden tijd rekening moest doen.

Elisabeth Hamers maakte haar testament den 8 december 1581; de Heer Willem Michiels, pastoor van het begynhof, ontving het en de stichterse overleed weinigen tijd later.

Het Godshuis of Godshuis ontving den naam van *Den berg van Oliveten* en werd bestierd door *Maria Vyghlanders*, daarna door *Anna Medarden*, daarna door *Jeannete Berden*, daarna door *Elisabeth de Sins*; deze stierf den 9 december 1688 en wierd vervangen door *Elisabeth Hesterwans*, welke overleed den 10 maart 1700; maar sedert den 18 januari 1629 was meesteres des Godshuizes, *Catharina Dupuis*, die in dit ambt vervangen wierd den 24 januari 1701 door *Elisabeth Loevrie*.

In 1724 was aan het hoofd van den berg van Oliveten eene zeer godvrezende zuster met name *Elisabeth Bormans*, welke onder hare bestiering had twaalf novicien; na gedurende eene reeks van vele jaren dit huiss lolflijk bestierd te hebben, stierf deze meesteres rijk aan jaren en aan verdiensten den 15 december 1728.

Zuster *Judith Nyst*, van Maastricht, volgde haar op en stond haar officie af aan zuster *Eva Van Schueren*.

In 1752 wierd het Godshuis bouwvallig en onbewoonbaar geoordeeld door Van Laar, stadstimmerman en door Egidius Doyen, stadsmetselaar, beide van Maastricht, en tot in

den grond afgebroken. Den 22 april 1755, na ter eere van den H. Joseph eene solennele mis gezongen te hebben, legde de pastoor P. Nysten den eersten steen van het nu staande huis, na alvorens daar onder overblijfsels van Heiligen te hebben geplaatst. Den 29 september 1754, feestdag van den Aartsengel Michael, wierd om 9 uren 's morgens eene bijzondere mis gelezen in de kerk van het begynhof, en men ging processie gewys naar het nieuw gebouwd Godshuis; de H. Pastoor Nysten wijdde het nieuw noviciaat, las de nieuwe regels af, en stelde aan, als meesteres dezes huizes, de zuster *Elisabeth Doncel*, die den opbouw met veel iever had bestierd en verzorgd.

Den 1 oktober 1754 gingen de novicien voor de eerste maal het nieuw huis binnen, en de eerste geprofebe begyn die met het noviciaat kwam was Maria-Gevina de Saren, van Tongeren, welke op het begynhof den 26 mei 1755 aangenomen was.

Den 4 oktober 1740, stierf de meesteres Elisabeth Doncel, tenvoegde eener nitputting van krachten, en zuster *Magdalena Levers*, wierd in hare plaats gesteld. Deze stond haar officie af en *Hilena Van den Bosch*, meesteres des begynhuiss, nam het aan en bediende hetzelve met veel iever tot haren sterftid toe welke viel den 4 juli 1747, terwijl het noviciehuiss bewoond was door eene franche generaal, vergezeld van vele officiers en soldaten, die deel genomen hadden aan den slag van Laefeld-Vlytingen. Vijf-en-dertig gekwetste franche officieren stierven ten dien tijde in de kerk van het begynhof en wierden op het kerkhof aldaar begraven.

Den 1 mei 1748 hebben de oversten van

Het gezondheids- spreekt niet gaarne over onze stadszaken die zoo jammerlijk in den war gebracht worden door ons gezondheidsbestuur. Toort men de ezellenrijen begaan door het schepenen college in zake van openbare werken en van finantien; vraagt men om onze geuzen aan den armen de vrijheid zullen laten om hunne kinderen naar de katholieke scholen te zenden, raakt men in een woord de geringste zaak aan die betrekking heeft tot onze stadsbelangen, dan is het gezondheids- niet te vinden; gy kunt zeven en dertig maal dezelfde vraag doen, het blijft zoo stom als een visch. Die stadszaken, die elk oogenblik een nieuw bewijs geven van de onbekwaamheid en de nalatigheid onzer stadshuislieden, die liggen het gezondheids- geweld in den weg. Men begrijpt dat het er geen woordje over spreken is om er de aandacht van af te wenden doct het niet anders meer dan raasklanken over mirakelen, over O. L. V. van Lourdes, over de groote processie van Lunk, het alles doopsjekt met hooge theologische bespiegelingen die den lezer doen uitroepen: Dat is jantverdikke een loedige godsgeleerde!

Een onzer Tongeren, die verleden zaterdag het gezondheids- las, zende tot eene geus: Gy hebt nooit willen geloooven dat de ezelen van Balaam tot den prospect gesproken heeft, daar ziet gy nu voor uwe oogen een gelijksoortig mirakel: het gezondheids- legt de mirakelen uit.

Een onzer lezers deelt ons desangaannde de volgende gedronde opmerkingen mee:

Het *Journalke*, gezondheids- van Tongeren, blijft aanbouddel schrommelijke godshuizen en onbeschofte beledigingen tegen priester, kerk en godsdienst uitbreken. Zoo noemt het mirakelen: « ondoordringbare geheimen der natuur » en op eene andere plaats: « ongerijpigheden. » Zij die aan de mirakelen nog geloooven zijn volgens het *Journalke*: « arme smullen die nooit over de ondoordringbare geheimen der natuur iets hebben gehoord of gelezen. » Pastoors en priesters en ieder die over mirakelen durft spreken zijn « uiterst belanghebbende mannen welke de domme menigte dwaze leeten als iets bovennatuurlijks, als mirakels in den kop steken, en die goed weten dat zij comedie spelen. » Verder vind n wij in hetzelfde nummer van den 2 dezer: « Wat is er van de versberijng van O. L. V. van Salotte of van Lourdes? Een begoocheld kwetzelken of klome arme kinderen hebben de Maagd gezien... welhaer komt de menigte toegesnel, de toer is gespeeld, het mirakel is daar en *leer profijt!* »

In hetzelfde nummer altoos, jubelt het geuzen orgaan omdat onze H. Sacramentsprocessie dit jaar ten oorzake van den regen niet kon plaats hebben. Volgens hem zijn het maar kwetzels die de processie laywonen, er moeten geene processien buiten de kerk gehouden worden; die er mag zeker O. L. V. niet aangedaan worden; luistert: « of wel de goede God drijft den spot met onze kerkeliken en kwetzels of wel hij doet hnduidelijk begripen dat dat alles beter in de kerk op zijne plaats ware. »

Eene godslastering welke alle andere overtreft vinden wij in 't nummer van verleden zondag; daar noemt het *journalke* de grootste processie welke te Lunk, ter eere van het H. Sacrament plaats had « eene straat komedie. » Van den regen sprekende, welke de processie kwam storen, zegt het: « Ja, ja Monsieur! de processie is uitgekogen; maar hadde men niet gezegd dat de hemel n zoo een gevoelig souvenierje van zijn misbehagen (sic) in al die straatkomedie wilde laten.

Met een walg en al keer schrijven wij zulke afschuwlijkheden in ons blad over en wij bidden onze lezers om verseehoung. Wij willen hun slechts een staaltje geven van 't geen er in de gezengazetten zoo al verteld wordt en hun doen verstaan waarom de H. Kerk verbiedt zulke gazetten te lezen. Wij vragen aan ieder rechtzinnig